

ONTWERP

BESTEMMINGSPLAN LIENDEN, HOGEWEG 5-1

BESTEMMINGSPLAN LIENDEN, HOGEWEG 5-1 GEMEENTE BUREN

Planstatus

Ontwerp

Datum

25 - 06 - 2021

Plan identificatie

NL.IMRO.0214.LIEHogeweg51-BON1

Auteur(s)

Zoe Zeegers, Cristian van Kuijk

Ordito b.v.

E info@ordito.nl

Postbus 94

T 0161 801 022

5126 ZH

I www.ordito.nl

Gilze

KVK 54811554

TOELICHTING

1.	Inleiding	2
1.1	Aanleiding	2
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	2
1.3	Vigerend bestemmingsplan	3
1.4	Bij het plan behorende stukken	5
1.5	Leeswijzer	5
2.	Bestaande situatie	6
2.1	Ontstaansgeschiedenis	6
2.2	Bestaande situatie	7
3.	Toekomstige situatie	8
3.1	Planvoornemen	8
3.3	Verkeer en parkeren	11
4.	Beleidskader	12
4.1	Rijksbeleid	12
4.2	Provinciaal beleid	13
4.3	Gemeentelijk beleid	16
5.	Randvoorwaarden	19
5.1	Archeologie	19
5.2	Cultuurhistorie	20
5.3	Bedrijven en milieuzonering	20
5.4	Bodemkwaliteit	21
5.5	Externe veiligheid	22
5.6	Flora en fauna	24
5.7	Geluid	28
5.8	Geur	28
5.9	Luchtkwaliteit	30
5.10	Spuithinder	31
5.11	Water	31
6.	Juridische aspecten	36
6.1	Verbeelding	36
6.2	Planregels	36
6.3	Toelichting op de bestemmingen	36
7.	Uitvoerbaarheid	37
7.1	Economisch uitvoerbaarheid	37
7.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	37

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

De aanleiding voor het opstellen van een bestemmingsplan is het vergroten van het agrarisch bouwvlak op de locatie Hogeweg 5-1 te Lienden. Op dit perceel is een grondgebonden agrarische boomteeltbedrijf gevestigd.

Omwille van een effectieve en efficiënte bedrijfsvoering is de initiatiefnemer voornemens om een tweede bedrijfsgebouw van 600 m² op te richten. Met het plan wordt voorzien in het uitbreiden van de bedrijfslocatie voor opslag en manoeuvreerruimte op het erf. Het beoogde bedrijfsgebouw overschrijdt echter de grenzen van het huidige agrarische bouwvlak.

Middels onderhavig bestemmingsplan wordt de beoogde ontwikkeling juridisch-planologisch mogelijk gemaakt.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied Hogeweg 5-1 te Lienden is gesitueerd in het buitengebied van de gemeente Buren, ten oosten van de kern Lienden. Het plangebied is kadastraal bekend als gemeente Lienden, sectie M, nummer 199 en heeft een oppervlakte van circa 10.500 m².

Het plangebied wordt aan de zuidzijde begrensd door de Hogeweg. De gronden rondom het plangebied zijn in gebruik ten behoeve van diverse boomteeltbedrijven.

Ligging en begrenzing plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Voor het plangebied zijn twee bestemmingsplannen van toepassing; het bestemmingsplan 'Buitengebied Buren' en het bestemmingsplan 'Buitengebied, eerste herziening'.

Bestemmingsplan 'Buitengebied Buren'

De gronden waarop het nieuwe bedrijfsgebouw en de tunnelkassen worden beoogd, vallen onder het bestemmingsplan 'Buitengebied Buren', vastgesteld op 29 september 2009. Op basis van dit plan kennen de gronden de bestemming 'Agrarisch' zonder bijbehorende agrarisch bouwperceel.

Uitsnede vigerend bestemmingsplan Buitengebied Buren

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn bestemd voor grondgebonden agrarische productie, het weiden van dieren, bijbehorende voorzieningen, huiserven, gaarden, opslag, landelijke beplanting, watergangen en daarbij behorende voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding en extensief dagrecreatief medegebruik.

Op de gronden met de bestemming 'Agrarisch', voor zover dit betreft de agrarische bouwpercelen, mogen uitsluitend worden gebouwd: bedrijfsgebouwen ten behoeve van de bestemming, het bestaande aantal woningen, bijgebouwen ten behoeve van de woning en bouwwerken, geen gebouwen zijnde ten behoeve van de bestemming. Ingeval sprake is van kassen en/of permanente kunststof tunnels bij (laan)boomteeltbedrijven mag de totale oppervlakte niet meer bedragen dan 2.500 m².

Op gronden buiten de agrarische bouwpercelen, mogen uitsluitend worden gebouwd niet-permanente teeltondersteunende voorzieningen, zoals kunststof tunnels en overkappingen, molens en overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde met een maximale hoogte van 6 meter.

Bestemmingsplan 'Buitengebied, eerste herziening'

Het huidige bouwvlak valt onder het bestemmingsplan 'Buitengebied, eerste herziening', vastgesteld op 29 september 2011. Op basis van dit plan kent het plangebied de bestemming 'Agrarisch' met bouwvlak.

Uitsnede vigerend bestemmingsplan Buitengebied, eerste herziening (plangebied rood omkaderd)

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn bestemd voor grondgebonden agrarische productie, het weiden van dieren, bijbehorende voorzieningen, huiserven, gaarden, opslag, landschappelijke beplanting, watergangen en daarbij behorende voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding, extensief dagrecreatief medegebruik.

Op gronden met de bestemming 'Agrarisch' mag uitsluitend gebouwd worden binnen een bouwvlak.

Op basis van artikel 62.4 van het bestemmingsplan 'Buitengebied Buren' en artikel 29.3 van het bestemmingsplan 'Buitengebied, eerste herziening' zijn burgemeester en wethouders bevoegd het plan te wijzigen ten aanzien van de gronden met de bestemming 'Agrarisch' voor de vergroting en/of vormverandering van een agrarisch bouwperceel, met dien verstande dat voldaan wordt aan een aantal voorwaarden.

In artikel 62.4 onder d en artikel 29.3 onder d is opgenomen dat de uitbreiding van het agrarisch bouwvlak niet meer mag bedragen dan 150% van het bestaande oppervlak tot maximaal 1,5 hectare. Bij onderhavig planvoornemen wordt beoogd het bouwvlak te vergroten van circa 4.400 m² tot 8.000 m². Daarmee is sprake van een uitbreiding van 180%, waarmee geen gebruik kan worden gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid uit de vigerende bestemmingsplannen. Het beoogde agrarisch bouwvlak blijft echter met een oppervlakte van circa 8.000 m² wel ruim onder de maximale grens van 1,5 hectare. Omdat de oppervlakte van het nieuwe bouwvlak van 8.000 m² ruimtelijk aanvaardbaar is, wordt de procedure van een herziening van het bestemmingsplan gevolgd.

1.4 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan bestaat uit de volgende onderdelen:

- Verbeelding: op de verbeelding zijn de bestemmingen in het plangebied weergegeven. Deze bestemmingen zijn gerelateerd aan de in de planregels opgenomen juridische regeling.
- Planregels: in de planregels is het gebruik van binnen het plangebied aangeven gronden, opstallen en ander gebruik van gronden juridisch geregeld. Per bestemming is aangegeven wat er binnen de bestemmingen mogelijk en/of toegestaan is.
- Toelichting: in de toelichting zijn de aan het plan ter grondslag liggende gedachten en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken opgenomen.

1.5 Leeswijzer

De toelichting is opgebouwd uit verschillende hoofdstukken. In hoofdstuk 2 wordt allereerst ingegaan op de ruimtelijke structuur en de bestaande situatie van het plangebied, waarna de beoogde toekomstige situatie wordt weergegeven in hoofdstuk 3. Een beschrijving en toetsing van het relevante beleidskader op nationaal, provinciaal en gemeentelijke niveau staat in hoofdstuk 4. Vervolgens komen in hoofdstuk 5 de milieukundige randvoorwaarden en onderzoeken aan de orde. De juridische opzet van het plan staat in hoofdstuk 6. De financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid worden in hoofdstuk 7 beschreven.

2. BESTAANDE SITUATIE

2.1 Ontstaansgeschiedenis

Het landschap waarin de gemeente Buren gelegen is, is voor een belangrijk deel gevormd door rivieren (Rijn, Waal, Linge). De huidige landschapsstructuur is een gevolg van de vroegere gletsjer- en regenrivieren, die aan het einde van de IJstijd het Salien tot in het begin van het Holocene dikke pakketten, grindrijke, grove zanden hebben afgezet. Hierbij werden de grove bestanddelen, zand en grind, dicht bij de oever afgezet. Aan beide zijde van de rivier ontstonden op deze manier oeverwallen. De oeverwallen langs de rivieren zijn hoger en droger gelegen en hebben een karakteristiek kleinschalig en besloten landschap met afwisseling van fruitgaarden, laanbeplanting, bosschages en landgoederen. Verder van de rivier af konden de lichtere (klei)deeltjes bezinken waardoor komkleigebieden ontstonden. Deze kennen een veel opener karakter.

Tot op het moment dat gestart werd met de aanleg van kades en dijken waren bewoning en landbouwkundig gebruik slechts in beperkte mate mogelijk. Reeds in de Vroege Middeleeuwen (500 – 1000 AD) zullen de eerste, lage kaden zijn opgeworpen om de verspreid liggende nederzettingen en het hierbij behorende akkerland te beschermen tegen wateroverlast. Van een regionaal georganiseerd dijk- en waterschapsbeheer of een gesloten dijkkring was echter nog geen sprake. Dit was het eerst het geval in de 13^e, of mogelijk zelf pas in de vroege 14e eeuw.

Het jaar 1327, toen de heren van Gelre de eerste landrechten verleenden aan de Ambten Over- en Neder-Betuwe, wordt wat dit betreft vaak als uitgangspunt genomen. De doorgaande bedijking werd aangelegd over de hoger gelegen delen van de oeverwallen. In veel gevallen volgende de dijktracés (oude) rivierlopen, ‘strangen’ genaamd, die werden buitengedijkt.

Een aantal gebieden binnen de gemeente Buren wordt gekenmerkt door bijzondere, met elkaar samenhangende sporen van de eeuwenoude bewoningsgeschiedenis van het gebied. Deze gebieden bevatten met name relictten van rivierlopen, dijken, kaden, dijkdoorbraakkolken, huisterpen, donken, woerden (hoger gelegen oude woongronden) en kenmerkende verkavelingen. Daarnaast betreft het gebieden waar vanouds weinig bewoning voorkomt of waar deze is gerangschikt volgens een kenmerkend bebouwingspatroon.

In de loop der tijd zijn in het Burense buitengebied, als gevolg van de voortdurende wisselwerking tussen natuurlijke gegevenheden, zoals reliëf, waterhuishouding en bodem enerzijds en het, met name agrarische, gebruik door de mens anderzijds, cultuurlandschappen ontstaan die worden beschouwd als streekeigen. Het betreft hier het oeverwallandschap en het komlandschap.

Het plangebied maakt onderdeel uit van een zogenaamde oeverwallandschap. Op de oeverwallen en stroomruggen wordt gestreefd naar een verdere ontwikkeling van het grondgebonden landbouwkundig gebruik, in samenhang met behoud, herstel en ontwikkeling van de specifieke landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden, welke de besloten, kleinschalige karakteristiek van de oeverwallen en stroomruggen ondersteunen. Specifiek voor het plangebied zijn er geen cultuurhistorisch- en natuurwaarden welke middels een dubbelbestemming worden beschermd.

2.2 Bestaande situatie

Het plangebied betreft het perceel Hogeweg 5-1 te Lienden, in het buitengebied van de gemeente Buren.

Op het perceel exploiteert de initiatiefnemer een grondgebonden agrarisch boomteeltbedrijf (25 hectare). Ten behoeve van dit bedrijf is op het perceel een bedrijfsgebouw met een oppervlakte van circa 930 m² en een bedrijfswoning van circa 95 m² met twee vrijstaande bijgebouwen van circa 50 en 15 m². Het agrarische bouwvlak bedraagt circa 4.400 m².

Bestaande situatie (bouwvlak rood omkaderd)

Vooraanzicht plangebied

3. TOEKOMSTIGE SITUATIE

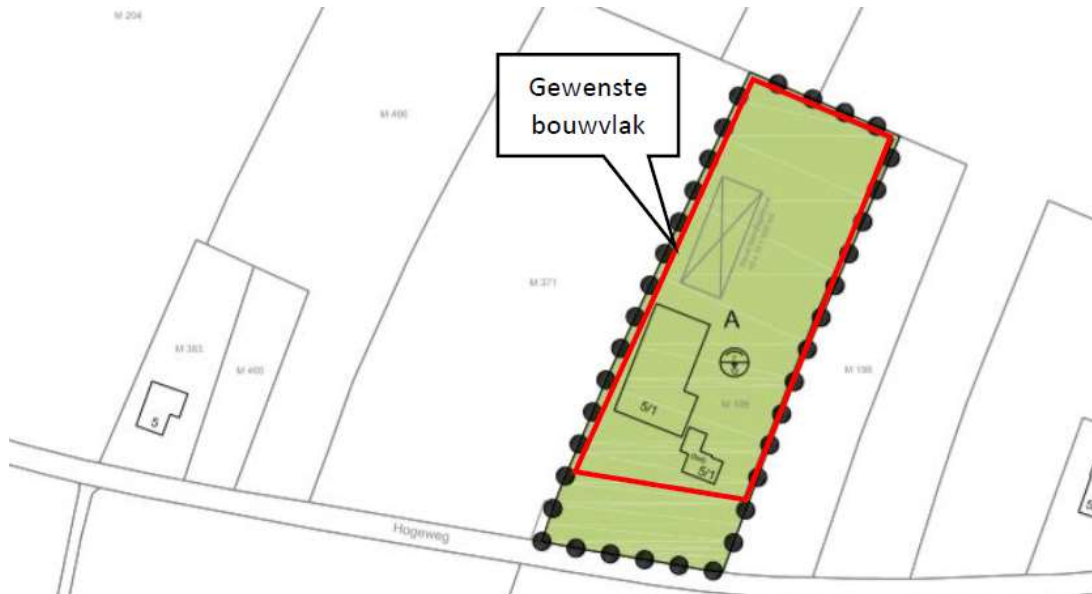
3.1 Planvoornemen

De initiatiefnemer is voornemens om een tweede bedrijfsgebouw te realiseren achter het huidige bedrijfsgebouw. De afgelopen jaren is namelijk sprake geweest van een groei van het boomteeltbedrijf. Dit heeft als gevolg dat in de huidige situatie een tekort aan opslag is ontstaan. Een tweede bedrijfsgebouw ten behoeve van opslag van materialen is derhalve wenselijk. Beoogd wordt het realiseren van een bedrijfsgebouw met een oppervlakte van 600 m² (40 m x 15 m). Het bedrijfsgebouw zal grotendeels gebruikt worden voor het stallen van de reeds aanwezige tractoren, heftruck, vrachtwagens en aankoppelbare werktuigen, op een droge en geschikte plek. Deze werktuigen zijn momenteel nog op verschillende plekken in de stallen en aan de rand van het erf opgeslagen.

Planvoornemen

Het beoogde bedrijfsgebouw overschrijdt het huidige bouwvlak. Om de beoogde ontwikkeling mogelijk te maken, wordt het bouwvlak vergoot van circa 4.400 m² naar 8.000 m². Het plan voorziet in het uitbreiden van de bedrijfslocatie voor opslag en manoeuvreerruimte op het erf; dit maakt het tevens mogelijk de bedrijfsvoering effectiever en efficiënter in te richten.

Gewenste bouwvlak

Landschappelijke inpassing

Om aan te sluiten bij het gemeentelijke landschappelijke kader (zie paragraaf 4.3 Landschapsontwikkelingsplan) is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld¹.

Gezien op het perceel een boomteeltbedrijf wordt geëxploiteerd, heeft het plangebied van nature en groene uitstraling. Dit wordt verstrekt door het toevoegen van 5 knotessen (plantmaat 12-14) en een haagbeuk (180 m) langs de linker perceelsgrens. Daarnaast worden langs de erftoegangsweg 2 walnootbomen geplaatst. Aan de voorzijde van het perceel, rondom de bestaande bedrijfswoning zijn reeds diverse bestaande bomen en struiken. Hieronder begrepen een beukenhaag die de bedrijfswoning en de rest van het bedrijf van elkaar scheiden.

Een belangrijk onderdeel van de landschappelijke versterkingszone 'rivierlopen en oude meanders', waar het plangebied onderdeel van uitmaakt (zie paragraaf 4.3), betreft zichtlijnen en doorzichten op de heuvelrug met de toren. Bij dit perceel gaat het voornamelijk om de zichtlijn op de Cuneratoren. Bij de oprichting van het eerste bedrijfsgebouw is op deze locatie een belangrijk deel van het zicht op de heuvelrug (met toren) verdwenen. De nog bestaande zichtlijnen worden behouden en daar waar mogelijk versterkt. Het nieuwe bedrijfsgebouw is dan ook zo geplaatst, dat deze geen, dan wel zo minimaal mogelijk, zicht weg neemt. Verder wordt het bedrijfsgebouw niet hoger dan het bestaande bedrijfsgebouw, waardoor deze de zichtlijn niet (verder) blokkeert.

Door de aanleg en instandhouding van deze landschappelijke inpassing kan gesteld worden dat sprake is van een passende landschappelijke inpassing binnen het gestelde landschappelijke kader. Het landschappelijke inpassingsplan is als bijlage 1 bij de toelichting opgenomen. Daarnaast wordt het landschappelijk inpassingsplan juridisch gewaarborgd in de planregels.

¹ Landschappelijke inpassing Hogeweg 5-1, Lienden, Van Westreenen, 21-12-2020

LEGENDA

	bestaande beplanting		haag (beuk, haagbeuk)		zichtlijn Cuneratoren
	nieuwe beplanting		nieuwe bebouwing		

Landschappelijke inpassingsplan (zie bijlage voor grotere uitsnede)

Zichtlijn Cuneratoren

3.3 Verkeer en parkeren

Verkeer

Het plangebied wordt ontsloten via de Hogeweg. Ter plaatse van het plangebied geldt een maximum snelheid van 60 km/uur. De verkeerintensiteit per etmaal bedraagt circa 1.000 motorvoertuigen op de Hogeweg te Lienden.

In de voorziene situatie geldt dat de huidige situatie gehandhaafd blijft. Als gevolg van het plan zal de verkeersstructuur niet worden gewijzigd. Het plan leidt niet tot een gewijzigde situatie in het kader van afhandeling van verkeer.

Het nieuwe bedrijfsgebouw zal grotendeels worden gebruikt om de reeds aanwezige tractoren, heftruck, vrachtwagens en aankoppelbare werktuigen, op een droge en geschikte plek te kunnen stallen. Ondanks de uitbreiding van het aantal vierkante meters aan bedrijfsbebouwing, zal het aantal verkeersbewegingen hetzelfde blijven. Het aantal tractoren en vrachtwagens neemt namelijk niet toe als gevolg van de ingebruikname van het nieuwe bedrijfsgebouw.

Parkeren

In de huidige maar ook in de toekomstige situatie dienen voldoende parkeervoorziening op eigen terrein aanwezig te zijn. De parkeerbehoefte ten aanzien van de eigenaren, werknemers en bezoekers moet altijd op het agrarische perceel (eigen terrein) worden opgevangen.

Het vergroten van een agrarisch bouwvlak, zodat de oprichting van een nieuw bedrijfsgebouw mogelijk is, is geen ontwikkeling die zorgen voor een verandering in het aantal benodigde parkeerplaatsen. Op eigen terrein is reeds voldoende parkeergelegenheid aanwezig om de parkeerbehoefte ten aanzien van de eigenaren, werknemers en bezoekers op te vangen.

4. BELEIDSKADER

4.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de ‘kapstok’ voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid.

Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke, natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor het plangebied gelden geen opgaven van nationaal belang.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wro, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Het Barro is op 30 december 2011 in werking getreden en op 1 oktober 2012 verder aangevuld.

Het Barro bevat geen voor het plan relevante bepalingen.

Ladder voor duurzame verstedelijking

Met de inwerkingtreding op 1 oktober 2012 van artikel 3.1.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) – de ladder voor duurzame verstedelijking – geldt voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen van decentrale overheden die (planologisch) nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk maken een bijzonder procesvereiste.

Dit nationale belang houdt in dat, ten behoeve van een goed systeem van ruimtelijke ordening, een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij besluiten plaats dient te vinden. Deze zorgvuldige afweging heeft tot doel om, vanuit een oogpunt van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik, planologisch ongewenste versnippering en een onaanvaardbare leegstand te voorkomen. De ladder voor duurzame verstedelijking is herzien en per 1 juli 2017 is de nieuwe ladder voor duurzame verstedelijking in werking getreden.

Het begrip ‘stedelijke ontwikkeling’ is in artikel 1.1.1, lid 1 sub i van het Bro gedefinieerd als: “ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.”

De laddertoets geldt alleen voor nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Beoordeeld moet worden of sprake is van een nieuw beslag op de ruimte. Daarvan is in beginsel sprake als het nieuwe ruimtelijke besluit meer bebouwing mogelijk maakt dan op grond van het voorheen geldende planologische regime aanwezig was, of kon worden gerealiseerd.

Toetsing plangebied

Vanuit het oogpunt van een goede bedrijfsvoering heeft de initiatiefnemer de wens om het agrarisch bouwvlak te vergroten en te wijzigen. Het aantal vierkante meter agrarisch bouwvlak neemt door het planvoornemen toe van circa 4.400 m² naar 8.000 m². Daarnaast wordt een tweede bedrijfsgebouw toegevoegd met een oppervlakte van 600 m².

Het planvoornemen voorziet daarmee in extra ruimtebeslag ten opzichte van de vigerende situatie. Er is echter geen sprake van een ‘nieuwe stedelijke ontwikkeling’ als bedoeld in de laddertoets. Wel is een motivering nodig waaruit blijkt dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening, waarbij aandacht wordt besteed aan de behoefte van het plan.

Behoefte

In de huidige situatie is sprake van ruimtegebrek voor (tijdelijke) opslag van tractoren, heftruck, vrachtwagens, aankoppelbare werktuigen en plantmateriaal, de verwerking/inpakken van plantmateriaal en het manoeuvreren met trekkers en opleggers. Het gebruik staat een effectieve en efficiënte bedrijfsvoering in de weg. Het plan voorziet in het uitbreiden van de bedrijfslocatie voor opslag en manoeuvreerruimte op het erf. Derhalve kan gesteld worden dat er voldoende behoefte is aan het planvoornemen.

Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat het planvoornemen past binnen het rijksbeleid.

4.2 Provinciaal beleid

Omgevingsvisie Gaaf Gelderland

Op 19 december 2018 is de Omgevingsvisie Gaaf Gelderland vastgesteld. Deze Omgevingsvisie gaat over ‘Gaaf Gelderland’. ‘Gaaf’ is een woord met twee betekenissen. ‘Gaaf’ betekent ‘mooi’ en gaat over wat – historisch en landschappelijk gezien – heel mooi en ongeschonden is. Het beschermen waard! Maar ‘gaaf’ verwijst ook naar dat wat ‘cool’ en nieuw en vernieuwend is; aantrekkelijk voor nieuwe generaties.

Het ontwikkelen waard! Beide kanten zijn van toepassing op Gelderland en onlosmakelijk verbonden met de Gelderlanders. Beide aspecten zijn dan ook opgenomen in de Gelderse Omgevingsvisie.

In de Omgevingsvisie staat een gezond, veilig, schoon en welvarend Gelderland centraal.

- Gezond en veilig:
 - Een gezonde leefomgeving, schone en frisse lucht, een schoon milieu, een niet vervuilde bodem, voldoende schoon en veilig (drink)water, bescherming van onze flora en fauna.
 - Voorbereid zijn op klimaatverandering, zoals hitte, droogte, bosbranden en overstromingen.
 - Aandacht hebben voor verkeersveiligheid en veilige bedrijvigheid.
- Schoon en welvarend:
 - Een dynamisch, duurzaam en aantrekkelijk woon-, werk- en ondernemersklimaat, goed bereikbaar en met een goed functionerende arbeidsmarkt en dito kennis- en onderwijs instellingen.
 - Het tegengaan van schadelijke uitstoot, afval en uitputting van grondstoffen.
 - Het investeren in nieuwe, alternatieve vormen van energie.

De Omgevingsvisie Gaaf Gelderland bevat de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. De Omgevingsvisie Gaaf Gelderland beschrijft de strategische hoofdpogaven voor de lange termijn. Deze zijn onderverdeeld in zeven thema's, te weten energietransitie, klimaatadaptie, circulaire economie, biodiversiteit, bereikbaarheid, vestigingsklimaat en woon- en leefomgeving. In de Omgevingsverordening wordt uitvoering gegeven aan de Gelderse Omgevingsvisie en het realiseren van het wensbeeld van de provincie.

Gelderse ladder voor duurzame verstedelijking

De provincie verwacht van gemeenten dat zij bij grotere initiatieven nagaan of er sprake is van een stedelijke ontwikkeling die afgewogen moet worden. Als de nieuwe situatie qua omvang (aantallen woningen of oppervlaktes) of qua effecten (milieuhinder, verkeersaantrekkende werking e.d.) dusdanig is dat de aard van het betreffende buitengebied qua karakter verandert, is er sprake van een grootschalige ontwikkeling. In die gevallen is een afweging op grond van de Gelderse Ladder voor duurzaam ruimtegebruik aan de orde en dient de behoefte voor de ontwikkeling aangetoond te worden. In onderhavige planvoornemen is geen sprake van een grootschalige ontwikkeling (zie ook paragraaf 4.1 Ladder voor duurzame verstedelijking).

Omgevingsverordening Gelderland

De Omgevingsverordening is een van de instrumenten om de ambities uit de Omgevingsvisie te realiseren. Om samen een gaaf Gelderland te bereiken, wordt de focus gelegd op een duurzaam, verbonden en economisch krachtig Gelderland. In de verordening wordt richting gegeven aan de zeven samenhangende thema's/ambities uit de Omgevingsvisie.

In de Omgevingsverordening is het plangebied opgenomen op de volgende kaarten:

Kaart 2: Landbouw	→ Plussenbeleid
Kaart 3: Glastuinbouw	→ Overig gebied glastuinbouw
	→ Tijdelijk verbodsgebied uitbreiding bestaande glastuinbouw
	→ Tijdelijk verbodsgebied hervestiging glastuinbouw
	→ Tijdelijk verbodsgebied nieuwvestiging glastuinbouw
Kaart 5: Landschap	→ Romeinse Limes
	→ Nationaal landschap buiten Gelders Natuurnetwerk, Groen ontwikkelingszone en Nieuwe Hollandse Waterlinie
Kaart 6: Water en milieu	→ Intrekgebied

Landbouw

Het plussenbeleid is van toepassing op niet-grondgebonden veehouderijbedrijven en –takken. Met het plussenbeleid wordt het ontstaan van een niet-grondgebonden bedrijf, onderdeel van een bestaand bedrijf, een uitbreiding van een niet-grondgebonden bedrijf of onderdeel van een bedrijf groter dan 500 vierkante meter gebonden aan de kwalitatieve eisen van het Plussenbeleid. Onderhavig planvoornemen heeft geen betrekking op veehouderijen.

Glastuinbouw

De Omgevingsverordening bevat een drietal tijdelijke verboden op grond van artikel 4.1, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening. In het plangebied geldt een verbod voor de uitbreiding, hervestiging en nieuwvestiging van glastuinbouwbedrijven. Onderhavig planvoornemen heeft geen betrekking op een glastuinbouwbedrijf.

Romeinse Limes

De Romeinse Limes zijn binnen het Barro aangewezen als een erfgoed van uitzonderlijke universele waarde vanwege de unieke, samenhangende en goed bewaard gebleven voormalige (militaire) grens van het Romeinse Rijk. De Limes ligt langs de toenmalige loop van de Rijn met archeologische overblijfselen uit de periode 0 tot 400 na Chr. bestaande uit:

- Forten (castella), burgerlijke nederzettingen (kampdorpen/vici) en grafvelden;
- Militaire infrastructuur, bestaande uit wegen, waterwerken en wachttorens;
- Scheepswrakken.

In de Omgevingsverordening Gelderland is geregeld dat bestemmingsplannen die betrekking hebben op gronden binnen de Romeinse Limes geen activiteiten mogelijk maken die de bovengenoemde kernkwaliteiten doen aantasten. In paragraaf 5.1 wordt hier nader op ingegaan.

Nationaal landschap buiten Gelders Natuurnetwerk, Groene ontwikkelingszone en Nieuwe Hollandse Waterlinie

Het plangebied is gelegen binnen een Nationaal landschap maar buiten de Groene ontwikkelingszone, het Gelders natuurnetwerk en de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Voor het Nationaal landschap is het uitgangspunt dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in Nationale landschappen de kernkwaliteiten van dat specifieke deel van het Nationaal landschap niet aantasten, d.w.z. daar geen afbreuk aan doen. Door een goed ontwerp en een goede landschappelijke inpassing is het zelfs mogelijk om soms een bijdrage aan de kernkwaliteiten te leveren. Voor het plangebied is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld, waarbij aansluiting is gezocht bij de kernkwaliteiten van het gebied (zie paragraaf 3.1). Gesteld kan worden dat in voldoende mate rekening is gehouden met de kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap ter plaatse.

Intrekgebied

De provincie streeft er naar het grondwater als bron voor de drinkwatervoorziening te beschermen. Voor een effectieve en duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening maakt de provincie onder andere gebruik van regelgeving en vergunningverlening. De provincie wil niet dat fossiele energie (aardgas, aardolie, schaliegas of steenkoolgas) gewonnen wordt in de intrekgebieden voor de drinkwatervoorziening. De Omgevingsverordening regelt dan ook dat een bestemmingsplan ter plaatse van een intrekgebied niet mag voorzien in een bestemming die de winning van fossiele energie mogelijk maakt. Onderhavig plan voorziet niet in een bestemming die de winning van fossiele energie mogelijk maakt.

Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat het planvoornemen past binnen het provinciaal beleid.

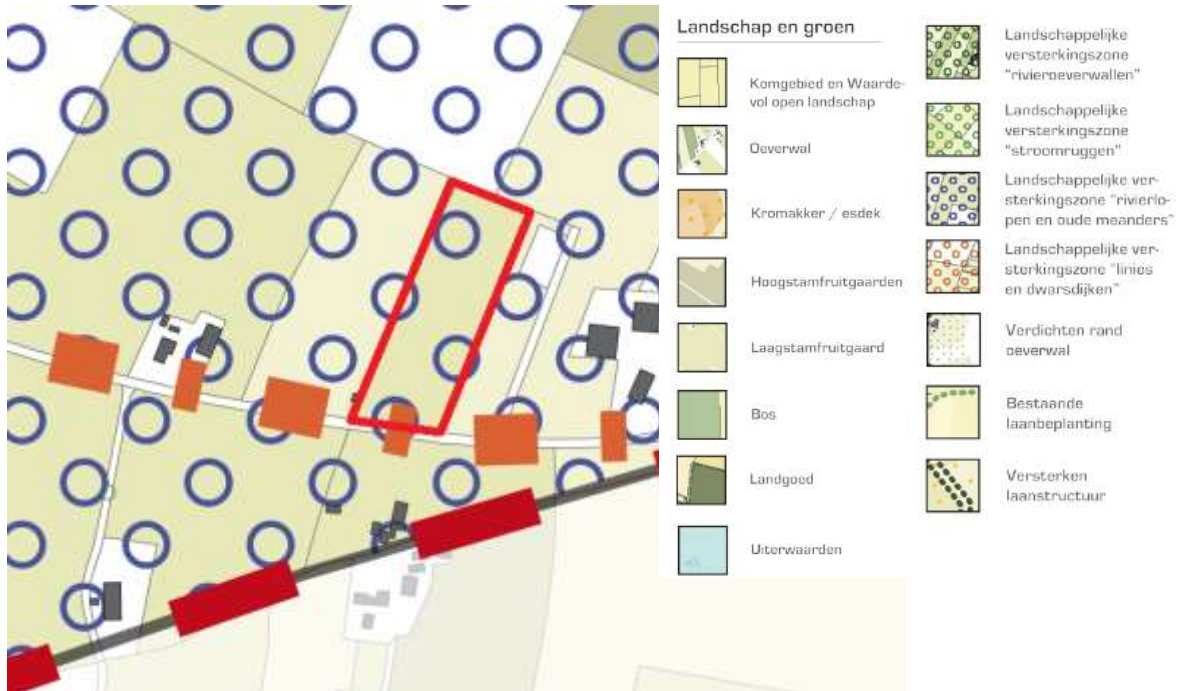
4.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie 2009-2019

De Structuurvisie bevat de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van de gemeente Buren, alsmede de hoofdzaken van het door de gemeente te voeren ruimtelijke beleid.

De Structuurvisie bevat voor iedere kern kenmerken die waardevol en behoudenswaardig zijn. Ook zijn per kern de bijzondere kwaliteiten van het omliggende buitengebied aangeduid, waaronder waardevolle gebieden, landschappelijke grenzen, bufferzones, waardevolle landschapselementen, kenmerkende kleinschaligheid en waardevolle ruimtelijke relaties. De Structuurvisie vormt een leidraad voor de beoordeling van nieuwe plannen en initiatieven.

De gemeente kent weinig verstedelijking, waardoor kwaliteiten als rust, ruimte en een schoon milieu nog ruimschoots aanwezig zijn. Het ruimtelijk beleid van de gemeente is er op gericht deze kwaliteiten te behouden en verder uit te bouwen, zodanig dat deze kwaliteiten bepalend worden voor het imago van de gemeente. Nieuwe ontwikkelingen dienen aan te sluiten bij de karakteristiek van het landschap en respect te tonen naar het cultuurhistorisch verleden.

Uitsnede Structuurvisie 2009-2019

Het plangebied is gelegen op een oeverwal. Op de oeverwallen en stroomruggen wordt gestreefd naar een verdere ontwikkeling van het grondgebonden landbouwkundig gebruik, in samenhang met behoud, herstel en ontwikkeling van de specifieke landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden, welke de besloten, kleinschalige karakteristiek van de oeverwallen en stroomruggen ondersteunen. Het behoud van hoogstamfruitgaarden wordt gestimuleerd. Evenals nieuwe ontwikkeling hiervan. Het streven is om de laanbeplanting langs de Provinciale weg te versterken.

Daarnaast is het plangebied aangewezen als landschappelijke versterkingszone 'rivierlopen en oude meanders'. Ter plaatse van deze zone worden buitenplaatsen, ruime erven en groene kavels langs oude meanders en rivierlopen gestimuleerd.

De vergroting van het agrarisch bouwvlak voor het realiseren van een tweede bedrijfsgebouw ten behoeve van een bestaand teeltbedrijf sluit aan bij het gestelde in de structuurvisie. Daarnaast wordt het plangebied landschappelijk ingepast, waarbij aansluiting is gezocht bij de specifieke landschappelijke, cultuurhistorisch en natuurwaarden van het gebied.

Landschapsontwikkelingsplan (LOP)

De gemeente Buren heeft haar landschappelijke ambities uit de Structuurvisie Buren 2009-2019 nader uitgewerkt in het Landschapsontwikkelingsplan (vastgesteld 30 oktober 2012). Het Landschapsontwikkelingsplan biedt instrumenten en houvast om ontwikkelingen in het landschap in de gewenste richting te begeleiden. In dit plan beschrijft de gemeente wat ze in het landschap willen versterken en hoe ze dit willen doen. Het plan bestaat uit een visiedeel, een uitvoeringsprogramma met (voorbeeld)projecten, alsmede vier praktische werkboeken voor vier verschillende landschappen en een aanvullende beleidsnotitie over de landschapsversterkingszones zoals die zijn aangegeven in de Structuurvisie.

Binnen de gemeente Buren zijn – op basis van de historie en het gebruik – verschillende varianten van het rivierenlandschap te herkennen.

1. **Buren's historische rivierenlandschap** met zes dubbellintdorpen op smalle stroomruggen en het stadje Buren aan de Korne, met een afwisseling van burgerlijk verpozen en grootschalig boeren;
2. **Rijswijk's weidse rivierenlandschap** van de binnen- en buitendijkse agrarische polders in en om het Rijswijkse Veld waar verhalen over de verdwenen en verschenen rivieren te lezen zijn;
3. **Maurik's dynamische rivierenlandschap** van het Eiland van Maurik naar De Beldert met van noord naar zuid de reeks: (vergraven) uiterwaarden – dijk – oeverwal (met Maurik) – komgebied het Broek en het Hornixveld – ontgrondende oeverwal langs de Linge;
4. **Lienden's lommerrijke rivierlandschap** met lintbebouwing op het brede stroomruggencomplex van Lienden – Ommeren – Ingen – tegenover de Utrechtse Heuvelrug – met de uiterwaarden van de Nederrijn en de Marspolder in het noorden en de dorpspolders van Aalst, Meerten, Ommeren en Ingen in het zuiden.

Vervolgens is de visie nader uitgewerkt en per onderscheiden deelgebied (27 stuks) binnen de vier verschillende landschapsensembles geconcretiseerd. De planlocatie maakt onderdeel uit van het Lienden's Lommerrijk Rivierenlandschap, deelgebied 'De Marspolder'. Deze polder is een duidelijke herinnering aan de dynamiek van het rivierenlandschap waarin de rivier de afgelopen duizenden jaren meermalen zijn loop heeft verlegd.

Te stimuleren landschapselementen o.a. voor groenblauwe diensten zijn:

- Voorpootbomen als deel van Betuwse laantjes met nutsbomen of knotbomen;
- (pad over) zichtlijn naar toren/landhuis op heuvelrug evt. langs elzenhaag;
- Schildersboom: bankje met sierboom aan pad met uitzicht op toren of landhuis op heuvelrug;
- Marsroute: pad langs kavelrand, evt. langs elzenhaag.

Om aan te sluiten bij het gemeentelijke landschappelijke kader is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld (zie paragraaf 3.1). Gesteld kan worden dat bij de herontwikkeling in voldoende mate rekening is gehouden met de landschapsensembles van het gebied.

Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat het planvoornemen past binnen het gemeentelijke beleid.

5. RANDVOORWAARDEN

5.1 Archeologie

Verdrag van Malta

In 1998 heeft het parlement het Europese Verdrag inzake de bescherming van het archeologische erfgoed goedgekeurd. Dit zogeheten Verdrag van Malta voorziet in een beperking van de risico's op aantasting van cultureel erfgoed. Dit kan door het archeologische erfgoed zo veel mogelijk in oorspronkelijke vindplaats te bewaren en door de integratie van archeologie in de ruimtelijke ordening.

Erfgoedwet

De implementatie van het Verdrag van Malta is gekomen met de inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg op 1 september 2007. Het is een raamwet dat regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem en alleen opgraven als behoud in de bodem (in situ) niet mogelijk is, zodat de archeologische waarde beter conserveert. Kortom: sinds de invoering van deze wet zijn gemeenten belast met de zorgplicht voor het archeologische erfgoed. Dit is niet veranderd met de inwerkingtreding van de Erfgoedwet (1 juli 2016). Sindsdien is het behoud en beheer van het Nederlandse erfgoed geregeld in één integrale wet.

Gemeentelijk beleid

Als antwoord op de Monumentenwet heeft de gemeente Buren in de periode 2007-2008 een archeologisch verwachtings- en beleidsadvieskaart met bijbehorende toelichtende nota laten opstellen door ADC heritage, Benjamins. Binnen de gemeente wordt onderscheidt gemaakt tussen de volgende gebieden:

- Verwachtingsgebieden (hoog, middelhoog en laag);
- Bekende waarden (AMK-terreinen, voormalige steenfabrieken, planologisch beschermen).

Voor de waarborging van de archeologische waarden zijn in het vigerende bestemmingsplan regelingen opgenomen, waarbij de archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart als leidraad diende.

Archeologisch onderzoek

Op de archeologische beleidskaart van de gemeente Buren heeft het plangebied een hoge archeologische verwachtingswaarden, waarbij resten ondieper dan 1,5 meter beneden maaiveld of dieptelegging voorkomen. Voor dergelijke gronden geldt dat bij bodemingrepen van meer dan 1.000 m² en dieper dan 30 cm een archeologisch onderzoek noodzakelijk is.

Beoogd wordt het realiseren van een bedrijfsgebouw met een oppervlakte van 600 m². De beoogde werkzaamheden blijven daarmee onder de gestelde grenswaarden van 1.000 m² en/of 30 cm onder maaiveld. Een archeologisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.

Daarnaast heeft RAAP in 2009 een archeologisch bureau- en booronderzoek op de locatie Hogeweg 5-1 uitgevoerd (RAAP notitie 3149). Er zijn geen directe aanwijzingen gevonden voor de aanwezigheid van een archeologische vindplaats.

Conclusie

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.2 Cultuurhistorie

Beleidskader

Per 1 juli 2016 is de Erfgoedwet van kracht. Hiermee is het wettelijk verplicht om in de toelichting van een ruimtelijk plan een beschrijving op te nemen van de wijze waarom met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden.

Gemeentelijk beleid

Een aantal gebieden binnen de gemeente wordt gekenmerkt door bijzondere, met elkaar samenhangende sporen van de eeuwenoude bewoningsgeschiedenis van het gebied. Deze gebieden bevatten met name relicten van rivierlopen, dijken, kaden, dijkdoorbraakkolken, huisterpen, donken, woerden (hoger gelegen oude woongronden) en kenmerkende verkavelingen. Daarnaast betreft het gebieden waar vanouds weinig bewoning voorkomt of waar deze is gerangschikt volgens een kenmerkend bewoningspatroon.

In het kader van een verder ontwikkeling van landschappelijke waarden, natuurwaarden en cultuurhistorische waarden (LNC-waarden) en het recreatief medegebruik, wordt gestreefd naar het behoud en eventueel naar het herstel van de cultuurhistorische waarden van deze gebieden. Ontwikkelingen die deze waarden aantasten worden tegengegaan.

Plangebied

Het plangebied is niet gelegen in een cultuurhistorisch waardevol gebied. Op basis van het vigerend bestemmingsplan kent het plangebied dan ook geen dubbelbestemming met betrekking tot cultuurhistorie. Daarnaast herbergt het plangebied geen cultuurhistorische objecten.

Conclusie

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.3 Bedrijven en milieuzonering

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer zorgt er voor dat milieuoverlast in woongebieden zo veel mogelijk wordt beperkt. Alle voorzieningen en bedrijven die overlast veroorzaken, moeten daarom een vergunning hebben in het kader van de Wet milieubeheer. In aanvulling op een milieuvergunning worden er in voorkomende gevallen ook afstanden vastgelegd tussen bedrijven en woonbuurten.

De benodigde afstand tussen bedrijven en woonbuurten is afhankelijk van de aard en omvang van het bedrijf en de omgeving. De richtafstanden zijn vastgelegd in de brochure 'Bedrijven en milieuzonering' van de VNG (Vereniging Nederlandse Gemeenten). Voor een rustige woonomgeving gelden andere eisen dan voor drukke woonwijken, gemengde gebieden en landelijk gebieden.

Milieucategorie	t.o.v. rustige woonwijk	t.o.v. gemengd gebied
1	10 meter	0 meter
2	30 meter	10 meter
3.1	50 meter	30 meter
3.2	100 meter	50 meter
4.1	200 meter	100 meter
4.2	300 meter	200 meter
5.1	500 meter	300 meter
5.2	700 meter	500 meter
5.3	1.000 meter	700 meter
6	1.500 meter	1.000 meter

Plangebied

Gezien de ligging van het plangebied in het buitengebied van de gemeente Buren, wordt voor het plangebied aangesloten bij het omgevingstype 'rustige woonwijk'.

Op het perceel Hogeweg 5-1 te Lienden is een boomteeltbedrijf gevestigd. Volgens de richtafstandenlijst opgenomen in de VNG-brochure is een boomteeltbedrijf aangemerkt als een categorie 2 bedrijf, waarbij de grootste afstand 30 meter is ten aanzien van geluid. Deze richtafstand geldt tussen de bouwvlakgrens en de uiterste situering van de gevel van het gevoelige object.

Het dichtstbijzijnde milieugevoelige object betreft de woning Hogeweg 10. De woning is gelegen op circa 50 meter afstand, gemeten vanaf de grens van de bestemming 'Agrarisch' tot aan de woning. Gesteld kan worden dat het planvoornemen voldoet aan de gestelde richtafstanden uit de VNG-brochure.

Conclusie

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.4 Bodemkwaliteit

Besluit bodemkwaliteit

Om te zorgen voor een balans tussen de bescherming van de bodemkwaliteit voor mens en milieu én gebruik van de bodem voor maatschappelijke ontwikkeling, zoals woningbouw of de aanleg van wegen, is in 2008 het Besluit bodemkwaliteit (Bbk) in werking getreden. Het doel van het Bbk is duurzaam bodembeheer.

Op grond van artikel 3.1.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening moet een bodemonderzoek worden verricht om de realiseerbaarheid van een bestemmingswijziging te beoordelen. Voor alle bestemmingen waar een functiewijziging of herinrichting mogelijk is, moet ten minste een verkennend bodemonderzoek verricht worden.

Verkennd bodemonderzoek

In juni 2008 is door Hunneman Milieu-Advies Raalte een verkennd bodemonderzoek² uitgevoerd. Het bodemonderzoek is als bijlage 2 bij de toelichting opgenomen.

Tijdens het veldonderzoek zijn op of in de bodem zintuiglijk geen indicaties waargenomen die duiden op de mogelijke aanwezigheid van bodemverontreiniging. Zintuiglijk is geen asbestverdacht materiaal op of in de bodem aangetroffen.

In de vaste bodem zijn licht verhoogde gehalten aan nikkel aangetoond. In het grondwater zijn lokaal licht verhoogde gehalten aan chroom en vluchtige aromaten aangetoond. De aangetoonde gehalten overschrijden de streefwaarden maar vormen geen aanleiding voor nader onderzoek.

Op basis van de onderzoeksresultaten bestaan vanuit milieuhygiënisch oogpunt geen bezwaren voor een bestemmingsplanwijziging en nieuwbouw.

Conclusie

Het aspect bodemkwaliteit vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.5 Externe veiligheid

Inleiding

Externe veiligheid heeft betrekking op locaties waar een ongeval met gevaarlijke stoffen kan plaatsvinden, waardoor personen die geen directe relatie hebben tot de risicovolle activiteit zouden kunnen komen te overlijden. Bij een ruimtelijk besluit voor het toelaten van (beperkt) kwetsbare objecten moet worden getoetst aan risiconormen en veiligheidsafstanden. Dit is met name relevant op korte afstand van risicobronnen. Indien een (beperkt) kwetsbaar object wordt toegelaten binnen het invloedsgebied van een belangrijke risicobron, moet ook het groepsrisico worden verantwoord. Bovendien is het van belang om af te wegen in hoeverre nieuwe risicobronnen binnen een plangebied worden toegestaan.

Voor de beoordeling van een ruimtelijk plan moet voor externe veiligheid worden vastgesteld of het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van specifieke risicovolle inrichtingen, relevante transportroutes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen of relevante buisleidingen.

Toetsingskaders zijn het “Besluit externe veiligheid inrichtingen” (Bevi), het “Besluit externe veiligheid transportroutes” (Bevt) en het “Besluit externe veiligheid buisleidingen” (Bevb). Daarnaast zijn in het Vuurwerkbesluit en het Activiteitenbesluit milieubeheer veiligheidsafstanden genoemd die rond stationaire risicobronnen, niet zijnde Bevi-inrichting, moeten worden aangehouden. Ook zijn in de gemeentelijke beleidsvisie externe veiligheid ambities opgenomen over het toelaten van nieuwe risicobronnen en “bijzonder kwetsbare objecten”.

² Verkennd bodemonderzoek, Hunneman Milieu-Advies Raalte BV, projectnr. 2008510/wo/sh, juni 2008

Onderzoek

Risicovolle bedrijven

Binnen de bestemming 'Agrarisch' van het plangebied worden geen risicovolle activiteiten, zoals Bevi-activiteiten, beoogd. De vestiging van een Bevi-inrichting binnen het plangebied is daarmee niet aannemelijk/uitgesloten. Daarmee kan er dus ook geen strijd met de EV-visie van Buren ontstaan.

Uit de regionale signaleringskaart externe veiligheid blijkt dat het plangebied niet ligt binnen het invloedsgebied van een Bevi-inrichting of de veiligheidsafstanden van andere stationaire risicobronnen. Hierdoor is geen verantwoording van het groepsrisico nodig vanwege risicovolle inrichtingen.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Uit de regionale signaleringskaart externe veiligheid blijkt verder dat het aspect externe veiligheid wel relevant is vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen, maar dan alleen vanwege het vervoer over de Betuweroute. Het plangebied ligt namelijk binnen het invloedsgebied van deze transportroute, waarbij personen kunnen overlijden als rechtstreeks gevolg van een zwaar ongeval met toxische stoffen. Het plangebied ligt echter buiten een veiligheidszone, een plasbrandaandachtsgebied en buiten de meest relevante zones voor het groepsrisico (de 200 meter zones).

Op grond van artikel 7 van het Bevt moet in dergelijke gevallen worden ingegaan op de mogelijkheden voor:

- De bestrijdbaarheid van een zwaar ongeval op deze transportroute; en
- De zelfredzaamheid met betrekking tot nog niet aanwezige (beperkt) kwetsbare objecten binnen het plangebied.

Volgens artikel 9 van het Bevt moet de veiligheidsregio in de gelegenheid worden gesteld om hierover een advies uit te brengen. In het kader van het zogenaamde vooroverleg zal het concept-ontwerpplan worden toegezonden aan de Veiligheidsregio.

Aangezien in onderhavig bestemmingsplan geen sprake is van een toename van het groepsrisico, kan gesteld worden dat sprake is van een standaard situatie, waarvoor een standaard verantwoordingstekst kan worden gehanteerd. Relevant hierbij is ook dat het ruimtelijke besluit geen betrekking heeft op het mogelijk maken van een (nog niet aanwezig) "bijzonder kwetsbaar object", bestemd voor verminderd zelfredzame personen.

Bestrijdbaarheid van de omvang van een ramp of zwaar ongeval

Een calamiteit, waarbij toxische stoffen (kunnen) vrijkomen, zal de brandweer inzetten op het beperken of voorkomen van effecten. Deze inzet zal voornamelijk plaatsvinden bij de bron. De brandweer richt zich dan niet direct op het bestrijden van effecten in of nabij het plangebied. De mogelijkheden voor bestrijdbaarheid worden daarom niet verder in beschouwing genomen.

Mogelijkheden tot zelfredzaamheid

Bij een calamiteit, waarbij toxische stoffen (kunnen) vrijkomen, is het belangrijk dat de aanwezigen in het plangebied worden geïnformeerd hoe te handelen bij dat incident. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de zogenaamde waarschuwings- en alarmeringspalen (WAS-palen) of NL-alert.

Bij het genoemde incidentscenario is het advies om te schuilen in een gebouw en de ramen, deuren en ventilatieopeningen te sluiten. In het plangebied zijn voldoende mogelijkheden aanwezig om dit advies tijdig op te volgen.

Buisleidingen

Uit de regionale signaleringskaart externe veiligheid blijkt tenslotte dat het plangebied niet is gelegen binnen het invloedsgebied van relevante buisleidingen voor aardgas en vloeibare brandstoffen. Hierdoor is geen verantwoording van het groepsrisiconodig vanwege buisleidingen.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid is alleen relevant vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Betuweroute. Gelet op de hiervoor genoemde overwegingen zijn er in het plangebied voldoende mogelijkheden voor de zelfredzaamheid bij een zwaar ongeval op deze transportroute. Dit betekent dat geen nadere eisen aan het plan gesteld hoeven te worden in het kader van het aspect externe veiligheid.

5.6 Natuurwetgeving

Wet natuurbescherming

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wn) in werking getreden. De Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet 1998 en de Boswet zijn opgegaan in deze wet. De Wet natuurbescherming bestaat uit minder regels en is overzichtelijker dan de drie voorgaande wetten. De uitvoering van de Wet natuurbescherming ligt grotendeels in handen van de provincies. De wet bevat regels voor de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten en de belangrijkste natuurgebieden in Nederland.

Natura 2000-gebieden

Natura 2000 is de benaming voor een Europees netwerk van natuurgebieden waarin belangrijke flora en fauna voorkomen, gezien vanuit een Europees perspectief. Per Natura 2000-gebied zijn (instandhoudings)doelen (voor soorten en vegetatietypen) opgesteld. Iedereen die vermoedt of kan weten dat zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor een Natura 2000-gebied kan hebben, is verplicht deze handelingen achterweg te laten of te beperken.

Met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming is de bescherming van beschermde Natuurmonumenten uit de Natuurbeschermingswet vervallen. Deze vallen echter vrijwel altijd (op enkele kleine gebieden na) binnen Natura 2000-gebieden of het Natuurnetwerk Nederland en worden dus indirect beschermd.

De provincies hebben daarnaast de bevoegdheid om bijzondere provinciale landschappen of natuurgebieden aan te wijzen. Zij kunnen in een later stadium door de minister worden toegevoegd aan de Natura 2000-gebieden.

Natuurnetwerk Nederland

Het Natuurnetwerk Nederland (NNN), voorheen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) genaamd, is het Nederlandse netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden. Het netwerk moet natuurgebieden beter met elkaar en het omringende agrarische gebied verbinden. Het NNN is gebaseerd op provinciale regelgeving die met ingang van de Wn niet is veranderd.

In het Natuurnetwerk Nederland liggen:

- Bestaande natuurgebieden, waaronder 20 nationale parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebied, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren, meren, rivieren, de kustzone van de Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijk voor de begrenzing en ontwikkeling van dit natuurnetwerk. Tot die tijd was de Rijksoverheid verantwoordelijk.

In het Natuurpact hebben de provincies met de gemeenten afgesproken om tot 2027, 80.000 hectare natuur in te richten. Het NNN moet uiteindelijk samen met de natuurgebieden in andere Europese landen een aaneengesloten Pan Europees Ecologisch Netwerk (PEEN) vormen.

Beschermde planten en dieren

De lijst met beschermde soorten is veranderd. Er zijn soorten die voorheen beschermd waren en onder de Wet natuurbescherming niet meer en andersom. De Wn kent drie algemene beschermingsregimes waarin de voorschriften van de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn en twee verdragen (Bern en Bonn) zijn geïmplementeerd en waarin aanvullend voorschriften zijn gesteld voor dier- en plantensoorten die niet onder die specifieke voorschriften vallen, maar wel beschermd worden:

- Vogels: alle vogels in de zin van de Vogelrichtlijn (paragraaf 3.1 van de Wn). Verder nemen de meeste provincies de onder de Flora- en faunawet benoemde vogelsoorten over waarvan het nest jaarrond werd beschermd. Voor een aantal soorten geldt dat hun nest jaarrond beschermd zijn, ook als de soort op het moment van de handeling geen gebruik maakt van het nest. Dit is het geval wanneer een vogelsoort jaarlijks terugkeert naar zijn nest en niet of nauwelijks in staat is om elders in zijn leefgebied een vervangend nest te vinden of te maken.
- Internationaal beschermde soorten: alle dieren en planten, genoemd in de bijlagen bij de Habitatrichtlijn en de Verdragen van Bern en Bonn (paragraaf 3.2 van de Wn).
- Overige beschermde soorten: soorten genoemd in de bijlagen bij de Wn, die niet onder de reikwijdte van paragraaf 3.2 vallen (paragraaf 3.3 van de Wn).

Hieronder vallen onder meer de 'algemene' soorten die onder de Flora- en faunawet bij ruimtelijke ingrepen waren vrijgesteld. Vrijwel al deze soorten zijn door de provincies eveneens voor ruimtelijke ingrepen vrijgesteld.

De beschermde status van soorten kan echter per provincie verschillen. Provincies hebben de bevoegdheid om bij provinciale verordening vrijstelling te verlenen voor nationaal beschermde soorten. Er is dan geen ontheffing nodig voor werkzaamheden.

Voor soorten die ook niet in de bijlagen van de Wn worden genoemd, fungeert de zorgplichtbepaling (artikel 1.11 Wn) als vangnet. Op grond van deze bepaling moeten schadelijke handelingen voor alle in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving in beginsel achterwege worden gelaten, dan wel moeten maatregelen worden genomen om schadelijke gevolgen (zo veel mogelijk) te voorkomen.

Quickscan natuurwetgeving

Het plangebied bestaat vooral uit verhard oppervlak en oppervlak waar boomteelt plaatsvindt. Bij de boomteelt vindt er reeds dusdanige verstoring plaats dat beschermde soorten hier niet worden verwacht. Verder worden sloten en watergangen niet vergraven. Schade aan beschermde soorten wordt daarom niet verwacht. Er bestaat nog een kleine kans dat algemene broedvogels in het plangebied tot broeden kunnen komen, maar daar zijn eenvoudige maatregelen voor te treffen zoals buiten het broedseizoen te werken (globaal van 15 maart tot 15 augustus) of een ecologische deskundige te laten controleren op broedgevallen.

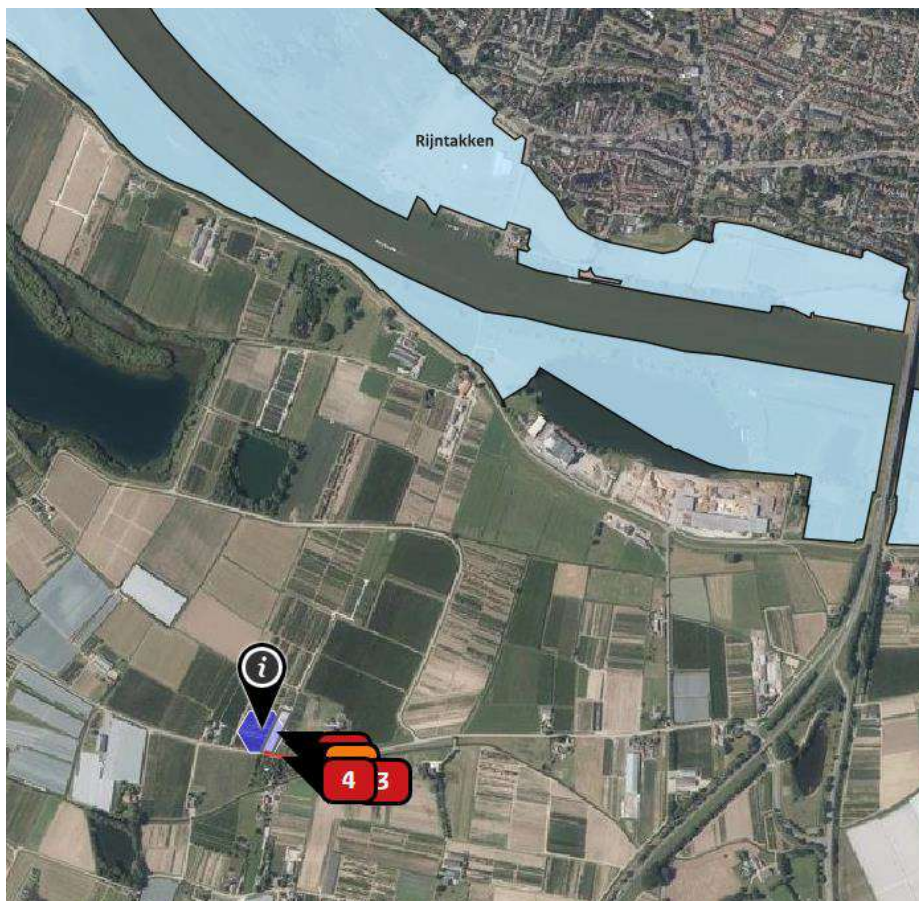
Gezien het bovenstaande wordt een quickscan natuurwetgeving niet noodzakelijk geacht.

Stikstofdepositie

Aangetoond dient te worden dat als gevolg van het planvoornemen geen sprake is van een significant effect op de Natura 2000-gebieden. In december 2020 is hiertoe een stikstofberekening³ uitgevoerd. De berekening is als bijlage 3 bij de toelichting opgenomen.

Ligging planlocatie t.o.v. Natura 2000

De planlocatie is gelegen op een afstand van circa 950 meter van het meest dichtbij gelegen Natura 2000-gebied, betreffende 'Rijntakken'.

Ligging plangebied t.o.v. N2000 gebieden

³ Stikstof berekening, Van Westreenen, december 2020

Realisatiefase

In de realisatiefase zal de bouw/aanleg van het bedrijfsgebouw plaatsvinden. Daarnaast zijn grond werkzaamheden opgenomen. Er zal vervoer van personen plaatsvinden (o.a. timmermannen, metselaars, elektriciens) alsmede de aanvoer van bouw materiaal en werktuigen. Naast de transportbewegingen naar de bouwplaats toe, zullen er ook mobiele werktuigen op de locatie zelf in gebruik zijn. Verder zullen er vrachtwagens laden en lossen op de bouwplaats. De inzet van de mobiele werktuigen alsmede de verkeersbewegingen van het bouwverkeer zijn berekend conform het gestelde in de bijlage. Hierbij is als uitgangspunt genomen dat zowel de bouw fase als de sloop fase gelijktijdig zal plaatsvinden.

Uit de berekening van de realisatiefase blijkt dat er geen rekenresultaten boven de 0,00 mol/ha/j verkregen worden op stikstofgevoelige habitattypen in Natura 2000-gebieden. De verkeersbewegingen en mobiele werktuigen verband houdende met de realisatiefase zullen dan ook geen significante toename van de stikstofgevoelige habitattypen in Natura 2000-gebieden tot gevolg hebben. Negatieve significante effecten op Natura 2000-gebieden in de nabije omgeving als gevolg van de realisatiefase zijn dan ook uitgesloten.

Gebruiksfase

Voor de gebruiksfase is tevens een berekening uitgevoerd waarbij de stikstofbronnen tijdens deze fase in beeld zijn gebracht.

Het nieuwe bedrijfsgebouw zal grotendeels gebruikt worden om de reeds aanwezige tractoren, heftruck, vrachtwagens en aankoppelbare werktuigen, op een droge en geschikte plek te kunnen stallen. Deze werktuigen zijn momenteel nog elders om verschillende plekken in de stallen en aan de rand van het erf opgeslagen. Ondanks het nieuwe bedrijfsgebouw zal het aantal verkeersbewegingen hetzelfde blijven. Het laden en lossen van de vrachtauto's wordt gedaan met een elektrische palletwagen/vorkheftruck.

Het aantal tractoren en vrachtwagens neemt niet toe als gevolg van de ingebruikname van het bedrijfsgebouw. Derhalve is in de gebruiksfase geen sprake van extra verkeersbewegingen ten opzichte van de vigerende situatie. Door het nieuwe bedrijfsgebouw kunnen vrachtladingen efficiënter ingedeeld worden. Waardoor halve vrachtladingen kunnen worden voorkomen.

Voort zullen er in het bedrijfsgebouw zelf geen stikstofbronnen, zoals een gas- of houtkachel, aanwezig zijn. Derhalve betreffen de emissies in de gebruiksfase uitsluitend de reeds toegelichte verkeersbewegingen. Daar geconcludeerd dat deze niet wijzigen als gevolg van de ingebruikname van het nieuwe bedrijfsgebouw, heeft de gebruiksfase geen toename van stikstofdepositie tot gevolg. Negatieve significante effecten op Natura 2000-gebieden in de nabije omgeving als gevolg van de gebruiksfase zijn dan ook uitgesloten.

Conclusie

Het aspect natuurwetgeving vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.7 Geluid

Wet geluidhinder

Het aspect geluid speelt een belangrijk rol in de omgevingskwaliteit. Er bestaan verschillende geluidsbronnen die van invloed kunnen zijn op deze omgevingskwaliteit. Overlast van geluid op geluidsgevoelige functies dient te worden voorkomen.

In de Wet geluidhinder wordt onderscheid gemaakt tussen verkeers-, industrie- en spoorweglawaaai. De wet bevat geluidsnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidsniveau als gevolg van deze bronnen.

Indien het ruimtelijke plan een geluidsgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidzone van een van deze bronnen, of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt, dient akoestisch onderzoek plaats te vinden bij het voorbereiden van de vaststelling van het ruimtelijk plan.

In artikel 1 van de Wet geluidhinder wordt een beperkt aantal typen objecten aangemerkt als geluidsgevoelig object. Dit zijn: woningen, geluidsgevoelige terreinen en andere geluidsgevoelige gebouwen.

Onderzoek

Met onderhavig bestemmingsplan worden geen nieuwe geluidsgevoelige objecten mogelijk gemaakt. De voorgenomen ontwikkeling betreft het vergroten van het agrarisch bouwvlak ten behoeve van een agrarisch bedrijfsgebouw. Bedrijfsbebouwing wordt in de Wet geluidhinder niet genoemd als geluidsgevoelig object. Derhalve is akoestisch onderzoek op basis van de Wet geluidhinder niet noodzakelijk.

Andersom dient gekeken te worden of het vergroten van het agrarisch bouwvlak ten behoeve van een agrarische bedrijfsgebouw geen (indirecte) geluidshinder veroorzaakt op omliggende geluidsgevoelige functies.

Ondanks de uitbreiding van het aantal vierkante meters aan bedrijfsbebouwing, zal het aantal verkeersbewegingen hetzelfde blijven. Het aantal tractoren en vrachtwagens neemt namelijk niet toe als gevolg van de ingebruikname van het nieuwe bedrijfsgebouw. Er is geen sprake van een extra verkeersaantrekkende werking. Gesteld kan worden dat er geen sprake is van (indirecte) geluidhinder als gevolg van het planvoornemen.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.8 Geur

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven en veehouderijen. Deze wet bevat normen en afstanden die bedrijven aan moeten houden ten opzichte van geurgevoelige objecten, zoals een woning. De Wgv biedt de gemeenten de mogelijkheid om tot op zekere hoogte af te wijken van de wettelijke normen en vaste afstanden als het gaat om geurhinder.

Het doel is een goede balans vinden tussen de ontwikkelingsmogelijkheden voor veehouderijen enerzijds en het behoud van een goed woon- en leefklimaat anderzijds. Middels een gemeentelijke verordening moet dit lokale beleid wordt vastgelegd.

Bij de beoordeling of sprake is van een goed woon- en leefklimaat, wordt onderscheid gemaakt tussen de voorgrondbelasting en achtergrondbelasting. De voorgrondbelasting betreft de geurbelasting van een individuele veehouderij op een geurgevoelig object. De achtergrondbelasting betreft de gebiedsbelasting: cumulatieve geurbelasting in een gebied als gevolg van de aanwezige veehouderijen.

Geurverordening gemeente Buren

Op 14 december 2010 is daarom de Verordening geurhinder een veehouderij gemeente Buren (geurverordening) vastgesteld. In deze geurverordening zijn geurnormen opgenomen waarmee wordt afgeweken van de wettelijke normen uit de Wgv.

In de geurverordening staat hoeveel geurhinder omwonende maximaal van dierenverblijven mogen ervaren. Dit wordt uitgedrukt in $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$ (odeur units per m^3). Ook staat hierin welke afstand minimaal moet worden aangehouden tussen dierenverblijven die geurhinder veroorzaken en zogenaamde geurgevoelige objecten, zoals woningen. Voor een aantal gebieden in en rondom de kernen zijn afwijkende normen vastgesteld. In de geurverordening staan de volgende normen:

- Voor bestaande bebouwde komen ongewijzigd op $2 \text{ OU}_\text{E}/\text{m}^3$;
- In plangebieden binnen de bebouwde kom op 4 i.p.v. $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$ (gebied A);
- In de gebieden het Lingemeer en Kalverland een geurnorm van 5 i.p.v. $2 \text{ OU}_\text{E}/\text{m}^3$ (gebied B);
- In het buitengebied op 10 i.p.v. $8 \text{ OU}_\text{E}/\text{m}^3$ (gebied C).

De wettelijke vaste afstanden van 100 meter ten opzichte van geurgevoelige objecten in de bebouwde kom en 50 meter ten opzichte van geurgevoelige objecten in het buitengebied blijven ongewijzigd.

Onderzoek

Toetsing vindt plaats op basis van de Wet geurhinder en veehouderij. Hierbij is het van belang of er bij de ontwikkeling sprake is van een nieuw “geurgevoelig object”.

De definitie voor een geurgevoelig object is als volgt:

“gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt, waarbij onder ‘gebouw’, bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf wordt verstaan: gebouw dat op grond van het bestemmingsplan, bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening, (...) mag worden gebruikt voor menselijk wonen of verblijf.”

Bij de Wet geurhinder en veehouderij worden alleen gebouwen met permanente, langdurige menselijke aanwezigheid als geurgevoelig object gezien (artikel 1 Wvg). Een woning of een ander verblijf is pas een geurgevoelig object, als hij voldoet aan alle eisen van de definitie.

Het plan betreft het vergroten van het agrarisch bouwvlak zodat de oprichting van een nieuw bedrijfsgebouw mogelijk is. Een bedrijfsgebouw, voldoet niet aan de eisen van de definitie, en wordt derhalve niet gezien als een geurgevoelig object in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij. Nadere toetsing aan de Wet geurhinder en veehouderij is niet noodzakelijk. Daarbij wordt in de regels verankerd dat het beoogde bedrijfsgebouw niet gebruikt mag worden voor geurgevoelige functies.

Conclusie

Het aspect geur vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.9 Luchtkwaliteit

Beleidskader

De Wet luchtkwaliteit is op 15 november 2007 in werking getreden. Voor de verschillende stoffen zijn normen (grenswaarden) opgenomen voor de jaargemiddelde concentraties en voor dagelijkse concentraties (vierentwintigurgemiddelde).

De Wet luchtkwaliteit voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het 'Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)'. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate (NIBM)' bijdragen aan de luchtverontreiniging.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate (Besluit NIBM)' en de ministeriële regeling NIBM zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. De definitie NIBM is 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀. In de regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Op grond van de regeling NIBM zijn onder andere woningbouwprojecten met minder dan 1.500 woning vrijgesteld van toetsing.

De vigerende grenswaarden voor stikstofdioxide en fijnstof zijn in de navolgende tabel weergegeven.

Stof	Toetsing van	Grenswaarde
Stikstofdioxide (NO ₂)	Jaargemiddelde concentratie	40 µg/m ³
Fijnstof (PM ₁₀)	Jaargemiddelde concentratie	40 µg/m ³
Fijnstof (PM ₁₀)	Jaargemiddelde concentratie	20 µg/m ³

Onderzoek

Luchtkwaliteit ter plaatse

Volgens de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland (GCN en GDN van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu – RIVM) is de concentratie PM_{2,5} in 2020 (gegevens 2020) ter plaatse gelegen tussen de 10 en 12 µg/m³, is de concentratie PM₁₀ in 2020 (gegevens 2020) minder dan 18 µg/m³ en de concentratie NO₂ in 2020 (gegevens 2020) gelegen tussen de 10 en 15 µg/m³. Op basis van de kaarten van het RIVM is de luchtkwaliteit ter plaatse hiermee ruimschoots voldoende. Daarnaast zal naar verwachting de luchtkwaliteit in de toekomst nog verder verbeteren.

Verslechtering luchtkwaliteit t.a.v. planvoornemen

De uitbreiding van een bestaand boomteeltbedrijf draagt 'niet in betekende mate' (NIBM) bij aan een verslechtering van de luchtkwaliteit, aangezien het aantal verkeersbewegingen ten opzichte van de vigerende situatie niet wijzigen. Hetgeen betekent dat in principe geen nader onderzoek noodzakelijk is.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.10 Spuithinder

Beleidskader

Bij het gebruik van bestrijdingsmiddelen bij fruitteelt en boomteelt kan drift vrij komen die zorgen voor milieuschade en –hinder. Het bespuiten van gewassen vormen daarmee potentieel gevaar voor onder meer de gezondheid van omwonende, verblijfsrecreatie en het milieu. Voor een nieuwe drift-gevoelige bestemming is derhalve aandacht voor spuitzones nodig.

In beginsel wordt op basis van jurisprudentie een spuitzone van 50 meter aangehouden, gemeten vanaf de bestemmingsgrens. Een kleinere afstand is mogelijk, mits dat goed onderbouwd wordt. Vanwege de grote hoeveelheid fruitteelt bedrijven in de gemeente Buren, houdt de gemeente vast aan de mogelijkheid tot spuiten op elk perceel met een agrarische bestemming. Bij het beoordelen van een spuitzone dient te worden uitgegaan van het planologisch maximaal toegestane gebruik. Ook indien de teeltactiviteiten op het perceel zijn gestaakt of planmogelijkheden ongebruikt zijn gelaten, dient onderzocht te worden of een spuitzone nodig is.

Onderzoek

Het plan betreft het vergroten van het agrarisch bouwvlak zodat de oprichting van een nieuw bedrijfsgebouw mogelijk is. Er is geen sprake van het toevoegen of wijzigen van drift-gevoelige bestemming of het uitbreiden van het gebruik in bestrijdingsmiddelen ter plaatse.

Conclusie

Het aspect spuithinder vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.11 Water

Beleid

Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) is een Europese richtlijn die moet leiden tot een verbetering van de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater. De Kaderrichtlijn moet in landelijke wet- en regelgeving worden omgezet. Met de komst van de Implementatiewet EG-Kaderrichtlijn Water is de KRW vertaald in de Nederlandse wetgeving.

De Europese Kaderrichtlijn heeft gevolgen voor de gemeente op het gebied van riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid. Er worden ecologische en fysisch-chemische doelen geformuleerd die afhankelijk zijn van de functie van een watergang.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan 2016-2021 (NWP2) is opgesteld op basis van de Waterwet. Het NWP2 geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050.

Met dit NWP2 zet het Rijk een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit, een duurzaam beheer en goede milieutoestand van de Noordzee en een gezond ecosysteem als basis van welzijn en welvaart.

Hierbij streeft het Rijk naar een integrale benadering, door economie (inclusief verdienvermogen), natuur, scheepsvaart, landbouw, energie, wonen, recreatie en cultureel erfgoed zo veel mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. Het beleid en de maatregelen in dit Nationaal Waterplan dragen bij aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland. Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten tevens een structuurvisie. Het NWP is zelfbindend voor het Rijk.

Het Rijk is verantwoordelijk voor het hoofdwatersysteem. In het Nationaal Waterplan legt het Rijk onder meer de strategische doelen voor het waterbeheer vast. Rijkswaterstaat (RWS) neemt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw) de condities en maatregelen op voor het operationeel beheer om deze strategische doelen te bereiken. Het NWP is kaderstellend voor het Bprw. Het kabinet vraagt andere overheden het NWP te vertalen in hun beleidsplannen.

Bestuursakkoord Water

Het Bestuursakkoord Water volgt op het Nationaal Bestuursakkoord Water en bevat hernieuwde afspraken over bestuur, financiën en richtinggevende kaders voor onder andere water. De maatregelen uit het Bestuursakkoord Water zijn gericht op:

- Heldere verantwoordelijkheden, minder bestuurlijke drukte;
- Beheersbaar programma over de waterkeringen;
- Doelmatig beheer van de waterketen;
- Werkzaamheden slim combineren;
- Het waterschapsbestuur.

De doelstellingen van het 'oude' Nationaal Bestuursakkoord blijven van kracht.

Waterbeheerprogramma 2016-2021 'Koers houden, kansen benutten'

Met ingang van 27 november 2015 is het Waterbeheerprogramma 2016-2021 'Koers houden, kansen benutten' bepalend voor het waterbeleid. Met dit programma blijft het waterschap Rivierenland op koers om het rivierengebied veilig te houden tegen overstromingen, om voldoende en schoon water te hebben en om afvalwater effectief te zuiveren. De speerpunten hierin zijn:

- Een veilig rivierengebied: verbeteren en versterken dijken en boezemkades. Met daarnaast oog voor oplossingen door een aangepaste ruimtelijke inrichting door risicobeheersing (bijv. evacuatie);
- Anticiperen op klimaatveranderingen: een robuust en ecologisch gezond watersysteem dat voldoende water van goede kwaliteit biedt aan landbouw, natuur, stedelijke gebieden en recreatie;

- Het duurzaam en doelmatig zuiveren van afvalwater door o.a. centralisatie van zuiveringen en slibverwerkingen.

Keur 2014

De Keur is bedoeld om watergangen, wateren, onderhoudspaden, kaden en dijken te beschermen tegen beschadiging. In de Keur is geregeld dat langs A- en B-waterlopen een beschermingszone in acht dient te worden genomen. Dit houdt in dat binnen de beschermingszone van A- of B-waterlopen niet zonder toestemming van het waterschap Rivierenland werkzaamheden mogen plaatsvinden die schade kunnen aanbrengen aan de watergang. De genoemde bepaling beoogt te voorkomen dat de stabiliteit van het profiel en/of veiligheid wordt aangetast, de aan- en/of afvoer en/of berging van water wordt gehinderd, dan wel het onderhoud wordt gehinderd. Ook voor het onderhoud gelden bepalingen uit de Keur. Het onderhoud en de toestand van de waterlopen worden tijdens de jaarlijkse schouw gecontroleerd en gehandhaafd.

Watertoets

Sinds 1 november 2003 is het wettelijk verplicht, in het kader van het Besluit Ruimtelijke Ordening, een watertoets te verrichten. In de toelichting bij ruimtelijke besluiten en plannen, waarop bovengenoemd besluit van toepassing is, is het noodzakelijk een beschrijving te geven van de manier waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Ten behoeve van de watertoets is voor het plangebied de waterhuishoudkundige situatie onderzocht.

Voor het plangebied is de digitale watertoets uitgevoerd via de website www.dewatertoets.nl⁴. De uitkomsten van de toets zijn als bijlage 4 bij de toelichting opgenomen.

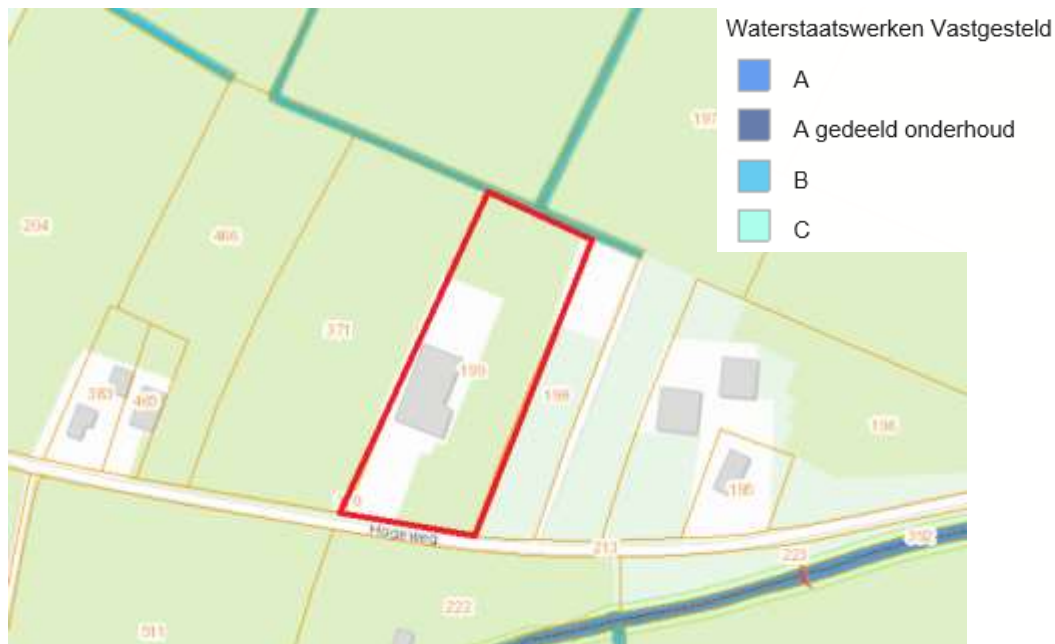
Veiligheid

In het plangebied is geen kern- en beschermingszone van een waterkering gelegen.

Watergangen

Het plangebied wordt begrensd door een B-watergang. Dergelijke wateren zijn van secundair belang voor het waterbeheer en dienen door de aangrenzende eigenaren te worden onderhouden. Ten behoeve van het onderhoud geldt voor deze watergang een beschermingszone van 1 meter breed aan beide zijdes van de watergangen. Binnen de beschermingszone vinden geen werkzaamheden plaats

⁴ Digitale watertoets, Waterschap Rivierenland, dossiernr. 20200406-9-22945, 6 april 2020

Uitsnede legger waterschap Rivierenland

Hemelwater

In de huidige situatie wordt de neerslag die op het plangebied valt, via inzijging, afstroming naar lagere terreindelen en/of de nabijgelegen sloten, en via afdamping afgevoerd. De afvoer van neerslag, afkomstig van de huidige daken, verloopt op traditionele wijze door afstroom op het erf en lozing op het rioolstelsel.

Waterberging

Het plan betreft het vergroten van het agrarisch bouwvlak zodat de oprichting van een nieuw bedrijfsgebouw van 600 m² mogelijk is. Dit betekent een feitelijke toename in het verhard oppervlak van 600 m².

Planologisch gezien wordt het bouwvlak echter vergroot van 4.400 m² naar 8.000 m². In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt uitgegaan van een worst-case scenario. In het worst-case scenario kan de gehele uitbreiding van 3.600 m² verhard worden. Dit betekent een toename in het verhard oppervlakte van 3.600 m².

Aangezien het verhard oppervlakte in de worst-case scenario met meer dan 1.500 m² toeneemt, is compensatie door middel van waterberging noodzakelijk. Ter compensatie van de toename verhard oppervlakte dient 156,96 m³ / 784,8 m² gecompenseerd te worden. Gedacht wordt aan het verbreden van de bestaande watergangen en/of het aanleggen van een nieuwe watergang aan de oost- of westzijden van het nieuwe bouwvlak, welke vervolgens aansluit op de bestaande watergang aan de noordzijde van het bouwvlak.

<i>Toename verharding</i>	3.600 m ²
<i>Compensatieregel</i>	436 m ³ / hectare
<i>Toegestane peilstijging</i>	0,20 m
<i>Te creëren oppervlaktewater (m³)</i>	156,96 m ³
<i>Te creëren oppervlaktewater (m²)</i>	784,8 m ²

Afvalwater

Voor het huishoudelijke afval wordt aangesloten op het bestaande rioleringsstelsel.

Waterkwantiteit

Om verontreiniging van afstromend hemelwater, oppervlaktewater en grondwater te voorkomen wordt geadviseerd duurzaam te bouwen. Dit houdt in dat het gebruik van uitlogende materialen zoals lood, zink, koper, bitumineuze materialen en geïmpregneerd hout voorkomen dienen te worden.

Wateradvies

In het kader van het zgn. 3.1.1 Bro is het concept-ontwerpbestemmingsplan toegezonden naar bestuurlijke instanties, waaronder het waterschap. Zij geven naar aanleiding van het concept-ontwerpbestemmingsplan het volgende advies:

In de waterparagraaf is de wateropgave die volgt uit de uitbreiding van het bouwvlak inzichtelijk gemaakt voor een worst case situatie waarbij het bouwvlak in zijn geheel wordt verhard. Vooralsnog bestaat het voornemen tot uitbreiding van de bedrijfslocatie met 600 m². Het overige deel van het bouwvlak wordt vooralsnog niet verhard. Het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid tot realisatie van waterberging door verbreding van de bestaande B-watgang gelegen aan de achterzijde van het perceel en/of realisatie van een nieuwe B-watgang aan de oostzijde van het perceel in aansluiting op de huidige B-watgang.

Wij kunnen instemmen met de uitbreiding van het agrarisch bouwvlak zoals opgenomen in het bestemmingsplan. Voor de uitvoering van het plan is een watervergunning noodzakelijk. In de watervergunning wordt getoetst aan de feitelijk te realiseren verharding en hiervoor noodzakelijke waterbergingscompensatie. Buiten de bebouwde kom geldt dat de eerste 1500 m² aan toename van verharding eenmalig is vrijgesteld van waterbergingscompensatie. Daarbij wordt niet enkel de verharding in de vorm van bedrijfsbebouwing beschouwd maar ook een eventuele toename van terreinverharding. Mocht er in de toekomst binnen het agrarisch bouwvlak nog verdere verharding worden gerealiseerd dan geldt ook hiervoor dat een watervergunning noodzakelijk is.

Conclusie

Het planvoornemen levert geen knelpunten op voor de waterhuishouding.

6. JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Verbeelding

Op de verbeelding is, met behulp van de in de SVBP 2012 bepaalde methode, de bestemming van de grond aangegeven. De bijbehorende bepalingen zijn vervolgens opgenomen in de planregels. De verbeelding visualiseert de planregels.

6.2 Planregels

De planregels bestaan uit de volgende vier hoofdstukken:

1. Inleidende regels: dit hoofdstuk bestaat uit twee delen. Het eerste deel betreft het artikel 'begrippen' waarin wordt toegelicht wat onder bepaalde begrippen wordt verstaan. Het tweede artikel is 'wijze van meten' waarin wordt toegelicht hoe de benoemde maatvoering moet worden gemeten.
2. Bestemmingsregels: in dit hoofdstuk worden de op de verbeelding aangegeven bestemmingen nader verklaard. De gehanteerde bestemmingen worden in paragraaf 6.3 van dit hoofdstuk verder uitgewerkt.
3. Algemene regels: in dit hoofdstuk worden regelingen opgenomen die zijn bedoeld voor meer dan één bestemming.
4. Overgangs- en slotregels: binnen de overgangsbepalingen wordt geregeld dat met het bestemmingsplan strijdige bouwwerken en plannen welke bestaan ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan mogen worden uitgevoerd, mits er geen veranderingen plaatsvinden in aard en omvang. De slotregels benoemt de officiële naam van het bestemmingsplan, welke moet worden gebruikt om te verwijzen naar het plan.

6.3 Toelichting op de bestemmingen

Artikel 3 Agrarisch

De bestemming 'Agrarisch' is toegekend aan landbouwgronden met relatief geringe, meer algemene, landschappelijke, cultuurhistorische en/of natuurwaarden. De bestemming is gericht op duurzame exploitatiemogelijkheden voor de grondgebonden landbouw en op mogelijkheden voor niet-grondgebonden neventakken (glastuinbouw, intensieve veehouderij en teelt op folie of worteldoek) van beperkte omvang.

Op de gronden met de bestemming 'Agrarisch', voor zover dit betreft de agrarische bouwpercelen, mogen uitsluitend worden gebouwd: bedrijfsgebouwen ten behoeve van de bestemming, niet zijnde een geurgevoelig object, het bestaande aantal woningen, bijgebouwen ten behoeve van de woning en bouwwerken, geen gebouwen zijnde ten behoeve van de bestemming.

7. UITVOERBAARHEID

7.1 Economisch uitvoerbaarheid

Op grond van artikel 3.1.6 lid 1 onder f van het Bro dient de uitvoerbaarheid van ruimtelijke plannen te worden aangetoond. De ontwikkeling betreft een particulier initiatief en bevindt zich op particulier terrein.

De initiatiefnemer zal met de gemeente en anterieure overeenkomst sluiten om de kosten voor de begeleiding van het bestemmingsplan en de daarbij behorende procedures te verzekeren. Hiermee wordt het verhaal van kosten van de grondexploitatie over in het plan begrepen gronden anderszins verzekerd en hoeft geen exploitatieplan conform de Wro te worden opgesteld.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Vooroverleg

In het kader van het zgn. 3.1.1 Bro is het concept-ontwerpbestemmingsplan toegezonden naar bestuurlijke instanties, waarbij de gelegenheid is geboden om een reactie te geven op het plan.

Procedure

De procedure als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht wordt voor dit bestemmingsplan gevolgd.